

ზღაპარი

ომბოლ ძღაბი	ობოლი გოგო
<p>ცათე ზღაპარი ომბოლ ძღაბიშიე განსაკუთრებულღი. რენა ჩილ დო ქომონჯი, ოდო, გეურჩქინდეს ძღაბიქ. მარა ათე ძღაბი თიჯგუა ჯგირი ქორე, ნახანტა, ნახანტავა კოჩ თქუანსი, თიჯგუა რე, სკვამ თე ძღაბი დო ცათე კოჩქ ოსურ ქემიციონ, მაჟია ოსური. ცათეს გეურჩქინდ ხოლო ძღაბიქ, მარა ლეჯიშ ძაგვარ გოჩანს დუს. ცათე პირველ ძღაბ ცუნსე, წოხოლიან ოსურიშ სკუან, ცათეს სირმაშ თომა გოჩანს. ოდო, დიდაცონერ დო სკუაცონერ, ქომჩქ, მუ, მუ რენა არძა დო თენა, თე ძღაბ საქონელს თენა თხილანს, თეს უტენს თე დიდაცონერ ირდიხაშა. ოდო, ართ-ართ მშუენიერ დღას მიდარაუ თექ საქონელ ტყაშა, ოდო, თხილანს. მოწყინდღ საწყალქ, მუ ქიმიანს, ცუდეს მუთ... მუთუნ, ქემორთუდა, მუთუნ გენასქილედ ოჭკომალდა ვარა მი ჩანს თეს. ე დიდაცონერ ვარზენს. თეში გემნათირა ტანსამოსდა ვარა ე სირმაშ თომა გოჩანსენ, ეს მი მუკაქუნანს. ე ლეჯიშძაგვარამ თომამ გაგმითირანს მუთუნს დო ინა, ჯვეშეფს თეს ქემკაქუნანა დო ვარდა ახალს მი ოჭარუანს თე გაჭირებულს.</p> <p>ართ დღას მიდართ, საქონელ მიდარაუ ტყაშა. ეკოხე წყარპის, ოდო, ათაშ ნახაფულეფ გეძღ თაქი დო ათეს დინმაათანს წყარს. დინმაათანს, დინმაათანს დო მუშ სახე რე, ა წყარს სკან სახეს გოძირანს წყარ.</p> <p>ასე ცათაქ ხემწიფეჲ ბოში რე ამდღა ტანიშ ობონშა მულირ, ცათე ჭიჭე მდინარე წყარშა. ბოდ, ათეს ნახაფულეფ სოლე მულუ, თე წყარს, ათნა დობგორე ოკო — თე ბოშიქ იფიქრე. ოდო, წყარ დიკი მეურსე დო ე ბოშ აშო ეკმოუნს, აშო წყარ-წყარითე დო ნახაფულემს უჯინე დო ქემორთენ, თიჯგუა ძღაბ ქეკოხე სირმაშთომამი, მუს ძირგნქ უჯგუშის. სირმა ორე, ბაშლაყის</p>	<p>ეს ზღაპარი ობოლ გოგოზეა განსაკუთრებით. არიან ცოლ-ქმარი, ჰოდა, გაუჩნდათ ქალიშვილი. მაგრამ ეს გოგო ისეთი კარგი არის, [კალმით] ნახატი, ნახატიო კაცი რომ იტყვის, ისეთი ლამაზი არის ეს გოგო და ამ კაცმა ცოლი მოიყვანა, მეორე ცოლი. ამას გაუჩნდა კიდევ ქალიშვილი. მაგრამ ღორის ჯაგარი აქვს თავზე. ეს პირველი ქალიშვილი რომ ჰყავს, წინა ცოლის შვილი, ამას სირმის თმა აქვს. ჰოდა, დედინაცვალი და გერი, კი იცი, როგორი /რა/ არის ყველა და ეს, ეს გოგო საქონელს (ეს) მწყემსავს, ამას უშვებს ეს დედინაცვალი ყველგან. ჰოდა, ერთ-ერთ მშვენიერ დღეს გარეკა ამან საქონელი ტყეში, ჰოდა, მწყემსავს. მოიწყინა საწყალმა, რა ქნას, სახლში რა... რამე, თუ მოვიდა, რამე მორჩენილ საჭმელს [თუ მისცემენ], თორემ ვინ აჭმევს ამას. ეს დედინაცვალი არ აძლევს. ამის გამონაცვალ ტანისამოსს თუ [მისცემენ], (თორემ) ამ სირმის თმა რომ აქვს, ამას ვინ ჩააცვამს. ეს ღორისჯაგრიანი გოგო რომ გამოიცვლის რამეს (და ის), ძველებს ამას ჩააცვამენ და თუ არადა ახალს ვინ აღირსებს ამ გაჭირებულს.</p> <p>ერთ დღეს წავიდა, საქონელი გარეკა ტყეში. ზის წყლის პირას, ჰოდა, ასე ნაფოტები ყრია აქ და ამას ავდებს წყალში. ავდებს, ავდებს და მისი სახე არის, აი წყალში შენს სახეს გიჩვენებს წყალი.</p> <p>ახლა აქვე ხელმწიფის ბიჭი არის დღეს (ტანის) საბანაოდ მოსული, ამ პატარა მდინარეზე. კაცო, ამას ნაფოტები საიდან მოაქვს, ამ წყალს, ეს უნდა მოვძებნო — ამ ბიჭმა გაიფიქრა. ჰოდა, წყალი დაღმა მიდის და ეს ბიჭი აქეთ მოჰყვება, აქეთ ნაპირ-ნაპირ /წყლით/ და ნაფოტებს უყურებს და რომ მოვიდა, [დაინახა], ისეთი გოგო ზის სირმისთმიანი, რას ნახავ უკეთესს. სირმა არის, ყაბალახს აწყობდნენ [იმით], რომ ბრწყინავს</p>

გვთმანწყუნდეს, რწყინგნსგნ ფერ, ყვითელო რწყინგნსგნ ფერ, სირმას უძახენა ათეს. ოდო, გჯინ თე ძღაბისგნ, მუს ძირგნქ, ნახანტავა კოჩ თქუანსი, თიჯგუა სკვამ ძღაბიე. მოლმაუნ ოსუროვა — უწუ — ხემწიფემ სკუა ვორეჟია — უწუ — დო კისერმა გაღვენუ ცხოტრებავა, ოშუმალ-ოჰკომალ, ტანი-კუჩხი დო ირფელია — უწუ; — მავა — უწუ — სოლე გაყუნავა — უწუ — სოლე გაყუნავა — უწუ — მავა დიდაცონერ პუნსია — უწუ — ისია... და პუნსია ხოლო, დაცონერია — უწუ — ისია ჯგირ დო სკვამ მუკაქუნსია დო მა, ქარწყეჟიო, მუჰო ვორეჟიე, თიმ გემნათირასდა ვარა მა ახალს მუთუნს ვამიიდენსია, ოდო, ჩქიმ მუმაქია მუთუნ ქოთქუასიე, გოლახგნსია — უწუ — თიჯგუა უბედურ დიდაცონერ პუნსია — უწუ — ოდო, მუშო გოკონია ჩქიმ ცოდავა სია, მა მიდამიციონე დო — ტანისამოს ვაილუ, მუთუნ ვაილუ — დო პალურ ქემმოგე დო გენმოოთე, ჩქიმ ცოდა მუშო გოკონია — უწუ — მა ცოდა ვორეჟია, ცათეჯგუა ჩქიმ მტერ, ღორონქ დუფარუა — უწუ — თიჯგუა უბედურ ცხოტრება მიღუნია — უწუ. ცათე ხემწიფემ სკუაქ უწუ: — სია ვაგამქურნასია — უწუ — ჩქიმ დიდა დო მუმასია ჩქიმ მეტ მითინ ვაყუნსია სკუავა — უწუ — ოდო, გვალო ლაკვი ქორდე დო კატუე, ჩქიმ დიდა დო მუმა თემ მედღენსია, მუჰო ნახანტავენ, თიჯგუა დო მუჰო ასე სი რეჟენ, ათეჯგუათ მიღენსია თინავა, ათეზმას მიცორქ მა სია — უწუ — დო მოლმაყუნ ოსუროვა — უწუ; — აბავა — უწუ — მა სი ვარის ვაფინქია — უწუ — ქარწყეჟ, მუნერო გილურქ ტანსამოსითე — უწუ — ხომ ქარწყეჟია — უწუ; — ქოვა — უწუ; — უართი ტანსამოსის მეგარკე, უართ მუთუნსია — უწუ — ოდო, ათაშია — უწუ; — აბა ცუჩა ქემორთია — უწუ — მავა ირ დღასია — უწუ — მა დო ჩქიმ ფინია ჯოლორ ირო თაქ ვორეთია — უწუ. დო ჯოლორ გილაყუნს თე ძღაბის ირო. — ნამ დღას მეფერთავა; — ნამ დღას-და, ცათე

ისეთი, ყვითლად რომ ბრწყინავს ისეთი, სირმას ეძახიან ამას. ჰოდა, რომ შეხედა ამ გოგოს, რას ნახავ, [კალმით] ნახატიო, კაცი რომ იტყვის, ისეთი ლამაზი გოგოა. წამომყევი ცოლადო — უთხრა — ხელმწიფის შვილი ვარო (უთხრა) და ყელამდე /კისრამდე/ გექნება ყველაფერიო /ცხოვრებაო/, სასმელ-საჭმელი, ტან-ფეხი და ყველაფერიო — უთხრა; — მე (უთხრა) საიდან წამოგყევიო — უთხრა — საიდან წამოგყევიო (უთხრა), მე დედინაცვალი მყავსო (უთხრა), იმასო, და მყავსო კიდევ, გერიო (უთხრა), იმას კარგი და ლამაზი [ტანსაცმელი] აცვიაო და მე, ხედავ, როგორ ვარო? იმის გამონაცვალს თუ [მომცემენ], თორემ მე ახალს არაფერს არ მიყიდისო, ჰოდა, მამაჩემმა რამე რომ თქვასო, გალახავსო (უთხრა), ისეთი უბედური დედინაცვალი მყავსო (უთხრა), ჰოდა, რად გინდა ჩემი ცოლვა შენო, მე რომ წამიყვანო და: ტანისამოსი არ გაქვს, არაფერი არ გაქვს, რომ მითხრა და პანდური ამომარტყა და გამომავდო, ჩემი ცოლვა რად გინდაო (უთხრა), მე ცოლვა ვარო, ასეთი [ბედი] ჩემს მტერს, ღმერთმა დაიფარაო (უთხრა), ისეთი უბედური ცხოვრება მაქვსო — უთხრა. ამ ხელმწიფის შვილმა უთხრა: — შენ არ შეგეშინდესო (უთხრა), დედაჩემს და მამაჩემს მეტი არავინ არ ჰყავს შვილიო (უთხრა), ჰოდა, მთლად ლეკვი რომ იყო და კატა, ჩემი დედ-მამა ისე მიგიღებსო, როგორც [კალმით] ნახატს ისეთს და როგორც ახლა შენ ხარ, ასეთად მიგიღებენ ისინი, ასე /ამხელაზე/ მიყვარხარ მე შენო (უთხრა) და წამომყევი ცოლადო — უთხრა; — აბა (უთხრა), მე შენ უარს არ გეტყვიო — უთხრა — კი ხედავ, რანაირი ტანსაცმლით დავდივარო (უთხრა), ხომ ხედავო — უთხრა; კიო — უთხრა; — არც ტანისამოსს მოგაკლებ, არც არაფერსო (უთხრა), ჰოდა, ასეო — უთხრა; — აბა სახლში მოდიო (უთხრა) მეყოველდღე (უთხრა) მე და ჩემი ფინია ძალი სულ აქ ვართო — უთხრა. ჰოდა, ძალი დაჰყავს ამ გოგოს სულ. — რომელ დღეს მოვიდეო; — რომელ დღეს-და, ამ

დღას ქემორთია — უწუ — ცათე
დღას ქემორთია — უწუ. დო თე
ძღაბ ჭკირგენს ოდიარეს, ოდო,
დანიშნულ დღაშო შაყარანს დო
საქონელს თექ ქოჩას დო აშო
ვარაყას ტყაშა ოდიარუშა. გილულ
თენა ხუჯით, ოდო, ოკო გათხუალა
საწყალს, მუ ქიმინას, თიჯგუა უჩა
დღა უღ გაჭირებულს დიდაცონერიმ
გურშენ.

ქემორთ თე ბოშიქ დო ხემწიფექ,
მუმა დო სკუაქ, ოდო: სკან ძღაბია
ოკო ქომჩევე. მარა ათე დიდაცონერქ
მუ ქიმინგ: მიდეონ თენა დო
ოთახუს დოხვილგ, თე მუშ ძღაბ
გაგმანწყუ, ოდო, ქიცა ქიგიორთ
დუს, ღეჯიმ ძაგვარქ
ვაქთორჩქინდასგნ, ოდო, ათნა
ქაძირგ. ოდო, სტოლ, გომალირ
სტოლს ქემკახუნუ მუშ ძღაბ,
ქიცაგოხვანვილიე დო ღეჯიმ ძაგვარ
გოჩანს დუს. ქემორთ თე ჯოდორქ:
ამ, ამუა — თქუ — ღეჯიმძაგვარამ
სტოლს მუკუხენია დო სირმაშთომამ
ოთახგს ხვილუნია — უწუ.
ქიხვამილუ თე ოსურქ ტუნკი დო
გამათხოზ თე ჯოდორს. ხოლო
ქემორთ თე ჯოდორქ, კინი: ამ, ამუა
— მიოღვარუ — ცათენავა
ღეჯიმძაგვარამ მუკოხენია სტოლს,
ოთახგს ხვილგნია სირმაშთომამია —
უწუ — ოდო, ქეგეგონითია —
უწუ. გამათხოზ თე ოსურქ კინი. კინ
ქემორთ თე ჯოდორქ, ოდო, მასმაშა:
ვაგარჩქილენანიაო — ქიმიოლალ
ჟირ-სუმშა — ღეჯიმძაგვარამ სტოლს
მუკუხენ დო სირმაშთომამ ოთახგს
ხვილგნია. ოდო, აქ — ოვა ე
ხემწიფექ: მუ ჯოხო ღეჯიმძაგვარამ
დო მა სირმაშთომამ ოთახგს
მიხვილუნე. ათე ბოშის თენა ვაკო,
ვამოწონს თემ სახე, ენა ვარე მუშ
ინა. აქ იყუ ე ხემწიფექ დო უჩაშიე
დო: — გაგმიონით თი ძღაბ მალასია
— გინოჩ ბძანება. ოდო, გაგმიონესინ,
აყ სირმაშთომამ, ათე სკვამ ძღაბ.

ასე მუ ქიმინას თე ოსურქ: —
თენა, პატონია, მუთუნ ვაუჩქენია
თეს ოჯახშია — უწუ. ხემწიფექ
უწუ: — თეს უჩქე დო ვაუჩქენე, მა
ნოსათ მიდეპონანქია — უწუ —
მოინალემს გეურინუანქ დო
ვაცხოურენქ ათაღმავა — უწუ; —

დღეს მოდიო — უთხრა, ამ დღეს
მოდიო — უთხრა. და ეს გოგო ჭრის
ბალახს, ჰოდა, დანიშნული დღისთვის
აგროვებს (და), საქონელს იქ რომ
აჭამოს და აქეთ არ გამორეკოს ტყეში
საბალახოდ. დააქვს ეს მხრით, ჰოდა,
უნდა გათხოვება საწყალს, რა ქნას,
ისეთ დღეშია /შავი დღე აქვს/
გაჭირვებული დედინაცვლის გამო
/გულისთვის/.

მოვიდნენ ეს ბიჭი და ხელმწიფე,
მამა და შვილი, ჰოდა: — შენი გოგო
უნდა მომცეო. მაგრამ ამ
დედინაცვალმა რა ქნა: წაიყვანა ეს
და ოთახში დაამწყვდია, ეს თავისი
ქალიშვილი გამოაწყო, ჰოდა, თავშალი
დაახურა თავზე, ღორის ჯაგარი რომ
არ გამოჩნდეს, ჰოდა, ეს აჩვენა.
ჰოდა, სუფრასთან, გაშლილ
სუფრასთან დასვა თავისი ქალიშვილი,
თავშალშემოხვეულია და ღორის
ჯაგარი აქვს თავზე. მოვიდა ეს
ძალლი: ამ, ამუა — თქვა —
ღორისჯაგრიანი მაგიდასთან ზისო და
სირმისთმიანი ოთახში არის
დამწყვდეულიო — უთხრა. სტაცა ამ
ქალმა ჯოხს [ხელი] და გამოეკიდა ამ
ძალლს. კვლავ მოვიდა ეს ძალლი,
კვლავ ამ, ამუა — დაიყვრა — (ესო)
ღორისჯაგრიანი უზისო მაგიდას,
ოთახში არის დამწყვდეული
სირმისთმიანო (უთხრა), ჰოდა,
გაიგონეთო — უთხრა. გამოეკიდა ეს
ქალი ისევ. კვლავ მოვიდა ეს ძალლი,
ჰოდა, მესამეჯერ [თქვა]: არ გესმითო
— დაიყევა ორჯერ-სამჯერ —
ღორისჯაგრიანი მაგიდას უზის და
სირმისთმიანი ოთახში არის
დამწყვდეულიო. ჰოდა, აქ — ოჰ,
იყვრა ამ ხელმწიფემ: რას ჰქვია
ღორისჯაგრიანი [მაჩვენეთო] და მე
სირმისთმიანი ოთახში მყავს
დამწყვდეულიო. ამ ბიჭს ეს არ უნდა,
არ მოსწონს ამისი სახე, ეს არაა მისი
რჩეული /ის/. აქ შეიქნა ეს ხელმწიფე
უფროსი და: — გამოიყვანეთ ის
ქალიშვილი მალეო — გასცა ბრძანება.
ჰოდა, რომ გამოიყვანეს, აი
სირმისთმიანი, ეს ლამაზი გოგო.

ახლა რა ქნას ამ ქალმა: — ამან,
ბატონო, არაფერი არ იცის (ამან)
ოჯახისო — უთხრა. ხელმწიფემ
უთხრა: — ამან იცის თუ არ იცისო,

პატონ ხემწიფევა — უწუ —
 ცათესია ნახუხოლო ვაუჩქენია —
 უწუ — სისუფთავე მუთუნ ვაუჩქენია
 დო ჩქინ სკუას ირფელ უჩქენია —
 უწუ; — ვაუჩქედა, ირფელს
 დუოგურუანქია — უწუ — მოინალეს
 გეურინუა, თის ვოკეთებაფუა
 ირფელსია, მანახვალს ცალკე
 გეურინუანქ, ოჭკომალიმ მაკეთებელს
 ცალკე გეურინუანქ, ოჭკომალიმ
 მუმალალარს ცალკე გეურინუანქია
 დო ათენა მოკო დო ათენა
 მიდეპონევე.

მიდეცონეს თენა, მიდეონეს
 სირმაშთომამ ძღაბი. მუს ძირგნქ
 უჯგუშის. კოჩ თქუანს, ა, ნახანტავე,
 აჲ, ნახანტავე, თიჯგუა რე თე ძღაბ.
 ქიმიონეს ცუჩა დო ხენწიფექ აქ
 კამპანია გაკეთ. ოდო, ძღაბ დო
 ბოშიმ შედარება ზღვა დო
 გვალაჯგუა რე. მაგადთო, ძღაბ
 უსკვამაში რე. მარა ხენწიფეს შურ
 დო გურით ოკო. ოდო, აქ კამპანია
 გაკეთეს. ოდო, ათე ძღაბიქ ქიუ
 ფეხმძიმეთ, გეურჩქინდგ ოქროშთომამ
 ბოშიქ, გეურჩქინდგ. ამდლა, ჭუმე,
 გელან, ირდგ თე ბალანაქ იშო-იშო,
 იშო-იშო დო საჩილო ბოშო
 გინირთგ, საჩილო ბოში რე. ასე ე
 ბაბუს სოდგაინ, მსოფლიო ოკო
 დილას, ოდო, ოქროშთომამ ძღაბ
 ოკო დოგორას, ოდო, ონდღემ
 გურიე, ოდო, სტოლს მუკოხე ათაშ,
 ხე ელუძგ ღვანწკიშა დო ფქჩრენს,
 ნამდა სო ბგორა თეშო
 ოქროშთომამი. ათაქ მაჭირხოლს
 ბუდე აფ მიკოკეთებულ. ათე
 მაჭირხოლქ ქემორთგ დო
 გამნოფურინ თე ოთახშა დო ოქროშ
 თომა ქიგლაცათ ათაქ, სტოლს.
 ხემწიფე ათაქ მუკოხე, ოდო: —
 ცუვა, ჯიმაღურელია — თქუ — ჩქიმო
 ღორონთიენიაო, ქგორლუაფუდა
 მაჭირხოლია, ქგორლუაფუდა, იშე-
 იშენ ქგორლუაფუდავა — უწუ.
 ოდო, მიდართეს საზღვარგარეთ,
 თენა დო დოგორეს თე ოქროშთომამ
 ძღაბ. თე ბოშიე ართო სკვამ.
 ქანძირეს თენემს ართიან, ოდო,
 მეწონეს.

ე ძღაბ მოლეონეს. თაქხოლო
 კამპანია. ენემქ ბედნიერო იცხოურეს.
 მა ექ დიფშუმი, ოდო, მასმა დღას

მე რძლად წავიყვანო (უთხრა),
 მოსამსახურებს დავუყენებ და
 ვაცხოვრებ აქამდეო — უთხრა; —
 ბატონო ხელმწიფეო (უთხრა), ამან
 რეცხვაც არ იცისო (უთხრა),
 სისუფთავე, არაფერი არ იცისო და
 ჩემმა შვილმა ყველაფერი იცისო —
 უთხრა; — თუ არ იცის, ყველაფერს
 ვასწავლიო (უთხრა), მოსამსახურეს
 დავუყენებ, იმას გავაკეთებინებ
 ყველაფერსო, მრეცხავს ცალკე
 დავუყენებ, საჭმლის გამკეთებელს
 ცალკე დავუყენებ, საჭმლის მომტანს
 ცალკე დავუყენებო და ეს მინდა და
 ეს [უნდა] წავიყვანო.

წაიყვანეს ეს, წაიყვანეს
 სირმისთმიანი გოგო. რას ნახავ
 უკეთესს. კაცი რომ იტყვის, აი
 ნახატო, ისეთი, ისეთი არის ეს
 გოგო. მიყვანეს სახლში და
 ხელმწიფემ აქ ქორწილი გადაიხადა
 /გააკეთა/. ჰოდა, გოგოსა და ბიჭს
 [შორის] შედარება ზღვისა და მთის
 მსგავსი არის. მაგალითად, გოგო
 უფრო ლამაზი /უღამაზესი/ არის.
 მაგრამ ხელმწიფეს სულით და გულით
 უნდა. ჰოდა, აქ ქორწილი გადაიხადეს.
 ჰოდა, ეს გოგო შეიქნა ფეხმძიმედ,
 გაუჩნდა ოქროსთმიანი ვაჟი,
 ოქროსთმიანი ვაჟი გაუჩნდა. დღეს,
 ხვალ, ზევ, გაიზარდა ეს ბავშვი
 შემდეგ (იქით-იქით) და საცოლო ბიჭი
 გახდა, საცოლო ბიჭი არის. ახლა ამ
 ბაბუამ საიდანდაც, მსოფლიო უნდა
 შემოიაროს, ჰოდა, ოქროსთმიანი გოგო
 უნდა მოუძებნოს. ჰოდა, შუადღეა
 (გულია), ჰოდა, მაგიდასთან ზის ასე,
 ლოყაზე აქვს ხელი მიდებული და
 ფიქრობს: სად ვეძებო ამისთვის
 ოქროსთმიანი [გოგო]. აქვე მერცხალს
 ბუდე აქვს გაკეთებული. ეს მერცხალი
 მოვიდა და შემოფრინდა ამ ოთახში
 და ოქროს თმა დააგდო აქ, მაგიდაზე.
 ხელმწიფე აქ ზის, ჰოდა: — ოჰ,
 ღმერთო ჩემოო (თქვა), ჩემთვის
 ღმერთიაო? შემოგვევლე მერცხალო
 (უთხრა), შემოგვევლე, (მაინცდამაინც)
 შემოგვევლეო — უთხრა. ჰოდა,
 წავიდნენ საზღვარგარეთ (ეს) და
 მოძებნეს ეს ოქროსთმიანი გოგო. ეს
 ბიჭია ერთობ ლამაზი. აჩვენეს ამათ
 ერთმანეთი, ჰოდა, მოეწონათ.

ეს გოგო წამოიყვანეს. აქაც

<p>კილაპიონეს ცუხა შუმილ, გათებულ, ვაგომტეს. თიჯგუა ჯგირი ამბე ვაკეთ თექი დო უკული</p> <p>მთას ურემი ავიტანე, წამოვიდა გორებითა, აქ სიცოცხლით გამიძეხით, საიქიოს — ცხონებითა.</p> <p>< მთქმელი ბაგრატ ლაგვილავა. 70 წლის. ხობის რ-ნი, სოფ. ქვემო ქვალონი, მასალა ჩაიწერეს: ე.დადიანმა, ი.გაბელაიამ, ნ.ოკუჯავამ. 29.08.1993 ></p>	<p>ქორწილი [გადაიხადეს]. ამათ ბედნიერად იცხოვრეს. მე იქ დავთვერი, ჰოდა, მესამე დღეს გამომიყვანეს სახლში მთვრალი, გაღეშილი /გათავებული/, არ გამომიშვეს. ისეთი კარგი საქმე /ამბავი/ ამბავი გავაკეთე იქ და მერე მთას ურემი ავიტანე, წამოვიდა გორებითა, აქ სიცოცხლით გამიძეხით საიქიოს — ცხონებითა.</p>
--	---